WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

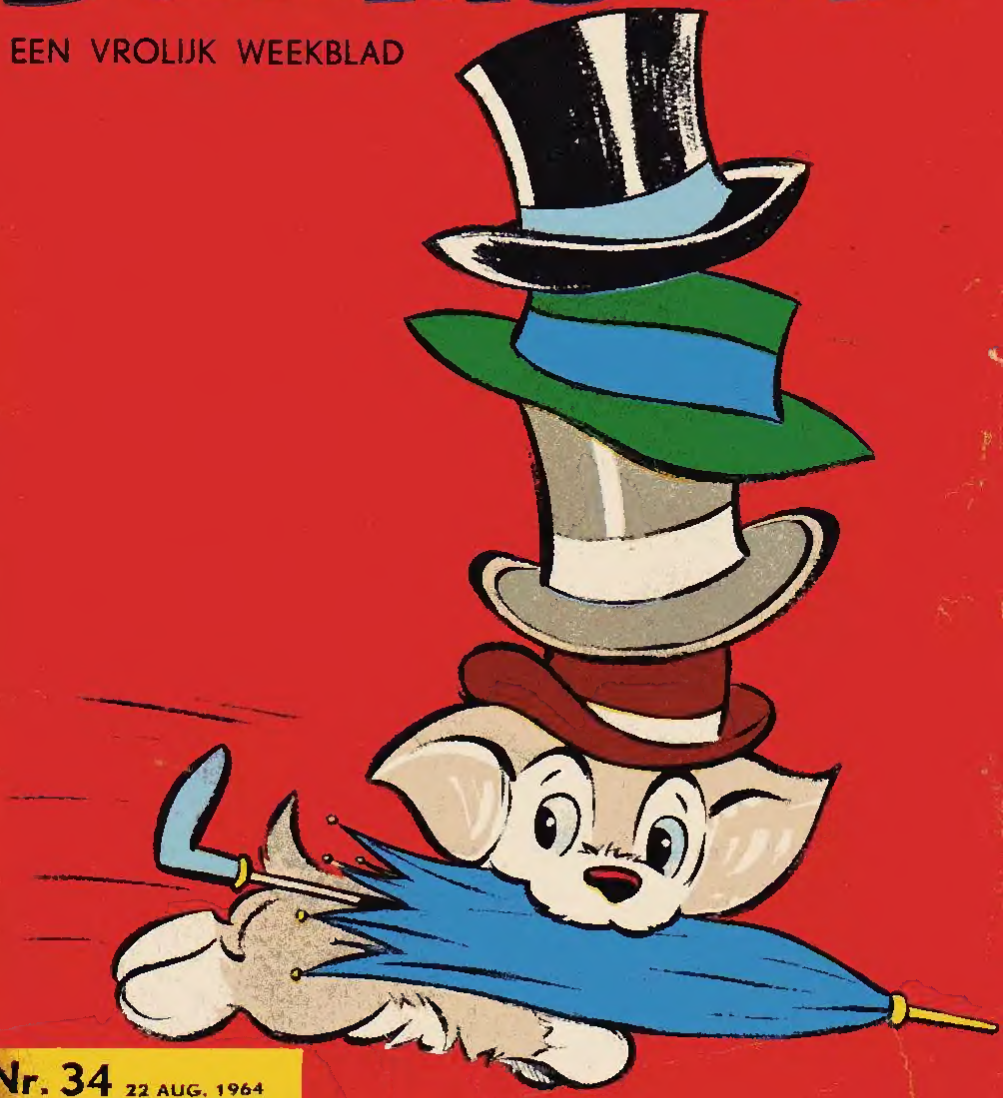

Nr. 34 22 AUG. 1964

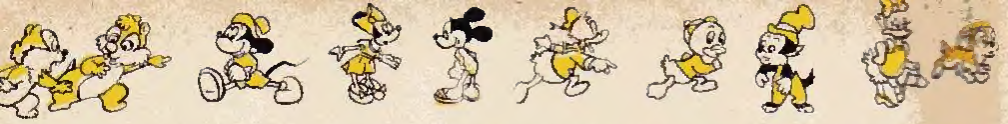

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WIE heeft die kikker in het bad gedaan?" Katrien zwaaide dreigend met de badborstel.

„Hij heet Kareltje," zei Kwik.

„Hij was zo alleen in de vijver," mompelde Kwak.

„Breng die griezel weg!" riep Katrien. die helemaal geen medelijden kon opbrengen voor eenzame kikkers. „Kikkers horen niet in badkuipen te zitten!"

„Eenden dan wel?" gromde Kwek, terwijl hij Kareltje uit het bad viste. Maar gelukkig hoorde Katrien dat niet, want juist op dat moment werd er gebeld. De jongens verdwenen met Kareltje en Katrien ging opendoen. Er stond een dame met een grote groene hoed op de stoep. Ze drukte Katrien hartelijk de hand en stapte meteen naar binnen.

„Dag, juffrouw Duck!" zei ze. „Ik ben Sofie Zeepbel en ik weet zeker dat u ons allernieuwste zeeppoeder, Dubbel-Bubbel graag eens wilt proberen!"

„Nee, dank u," zei Katrien. „Ik geloof niet dat ik...."

„O, jawel!" riep Sofie Zeepbel, en ze schoof in de richting van de keuken. „Ik zal het u laten zien. U hebt de afwas natuurlijk nog niet gedaan...." Ze boog zich over de gootsteen en....

„Kwaaks!" zei Kareltje. „Kworrk?" Sofie liet met een gil het pak Dubbel-Bubbel op de grond vallen en stoof het huis uit.

„Jongens, wat een meesterlijk idee van jullie om Kareltje uit de badkuip in de gootsteen te verhuizen!" riep Katrien dankbaar uit. „En stop die kikker maar weer gauw in het bad. Kikkers die lastige dames m'n huis uitjagen, mogen van mij lekker in de kuip rondzwemmen."

Zo is nou Katrien.

Dom Donald

OOM DONALDS BRIEVENBUS

MARGARET OBDEIJN, ENSCHEDE. Laatst kwam ik de heks tegen, maar ze keek zo woest, dat ik maar heel gauw door ben gelopen. Zou jij dat ook niet doen?

GERIAN DIJKHUIZEN, DEN HAAG. Vind je het fijn om naar de ulo te gaan? Ik hoop dat je me nog eens schrijft hoe je het daar vindt! Doe je de groeten aan je zusje? Dag!

FRISCILLA CRAIG, UTRECHT. Wat zul jij een fijne vakantie hebben in New York! Schrijf je me nog eens wat je daar allemaal gezien en beleefd hebt?

Ik verheug me al op die brief!

JOS VERDURMEN, ST.-JANSTEEN. Heel erg bedankt voor de postzegels, Jos! Die kunnen we altijd goed gebruiken! Was je overgangsrapport net zo mooi als het vorige?

PETER SANDFORT, DELFT. Als je paas- en kerstrapport zo goed waren, ga je vast wel over, hé, Peter? Ik moest je de groeten van de Neefjes overbrengen. Dag!

Jullie mogen me altijd schrijven, zo vaak als je wilt, maar vergeet dan niet duidelijk je naam en adres op de achterkant van de envelop te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Mieke Schakel moet nog een hele tijd stil liggen. Schrijven jullie haar eens een brief of een kaart? Haar adres is: Bovenkerksweg 44, Giessenburg (Z.-H.).

Efie Bijlsma is negen jaar en is al heel lang ziek. Hij spaart postzegels en suikerzakjes. Zijn adres is: Bonairestraat 2, Heerenveen.

Thera Gneman is negen jaar en moet nog een hele tijd in bed blijven. Zij spaart filmsterren. Haar adres is: Dahliastraat 32b, Enschede.

Jan van Dijk (11 jaar) en **Kees van Dijk** (8 jaar) liggen beiden in een sanatorium. Wie stuurt hun eens 'n mooie kaart? Hun adres is: Sanatorium Zonnegloren, Kinderafdeling, Soest.

Cees van Dijk is 13 jaar en ligt thuis. Hij spaart speldjes en prentbriefkaarten. Zijn adres is: Rijnstraat 9, Geldermalsen.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 34

Je ziet hier drie kaartjes met namen erop. Als je de letters op elk kaartje in een andere volgorde zet, krijg je de beroepen die de desbetreffende personen uitoefenen. Laten we je nog verklappen dat nr. 1 iets doet waar je naar kijkt, nr. 2 heeft met je gezondheid te maken en nr. 3 houdt zich met een molen bezig. Heb je de drie beroepen gevonden, schrijf dan afzonderlijk op: de eerste letter van het eerste beroep, de tweede letter van beroep nr. 2 en de derde letter van beroep nummer 3. Als je deze drie letters op een andere manier rangschikt, vormen ze een jongensnaam. Hoe luidt deze naam? Schrijf de oplossing van deze puzzel (dat is dus de jongensnaam van drie letters) op een briefkaart en stuur die vóór 27 augustus aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.

Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 34".

Veel succes!

* * * * * * *

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van prijsvraag nr. 27 zijn:

1e prijs: horloge: G. Teuling, Gr. v. Hornestr. 12, **Almkerk, N.Br.;**

2e prijs: weefdoos: D. Somer, M 52, **Barchem, Gld.;**

3e prijs: badmintonspel: K. Borsboom, **Vlaardingen;** Yv. Bossché, **R'dam;** J. Bosveld, **Arnhem;** E. Diekerhof, **Zevenbergen;** J. Schat, **Raalte, O.;** I. Boone, **Dostkapelle;** H. Pruim, **Klazienaveen;** M.-Louise Janssens, **Mechelen, Belg.;** Ph. de Wolf, **Donkerbroek, Fr.**

Bal: E. Henkelman, **Hoogland;** R. Arpots, **Heerlen;** R. Couperus, **Amersfoort;** B. d. Vries, **Rijswijk Z.-H.;** C. Burm, **Anna-Paulowna;** M. v. Laak, **Ellecom, Gld.;** A. v. d. Heijde, **Den Haag;** E. d. Lange, **Hilversum;** M. Linthorst, **Twello;** J. Middelkamp, **Wierden, O.;** Th. d. Bont, **Utrecht;** D. v. Steijn, **Culemborg;** M. v. d. Groot, **Eelde;** A. Kuiper, **Wijngaarden;** Ch. Cornelis, **Liet, Belg.;** B. Vugteveen, **Meppel;** T. Latuosan, **Hoorn;** B. Trouw, **Dordrecht;** W. d. Haan, **A'dam-Ds-dorp;** M. Stins, **Apeldoorn.**

De oplossing van prijsvraag nr. 32 luidt: MATROOS.

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

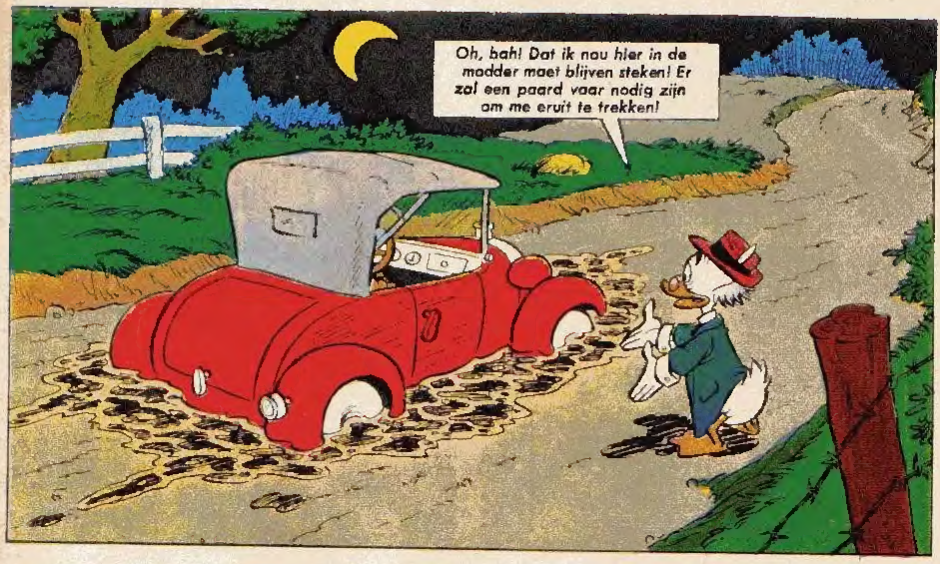

Maar toch sto ik niet op en mijn paard ook niet! Wij slopen!
BENG!

Poeh! Geen wonder dat hij Dwarshoofd heet!

GRRR!
GRRR!
Oh, goeie grutten nog-on-toe! Zijn stier breekt los!

Dirk Dworshaofd! Kom naar beneden! Je stier is losgebroken!
?

Het is toch niet waar? Denk maar niet dat je me met die kunsten naar beneden krijgt!
Kunsten? Met een wilde stier nog wel?

Ik mag dan 'n beetje angewoan zijn, maar ik ben niet gek!

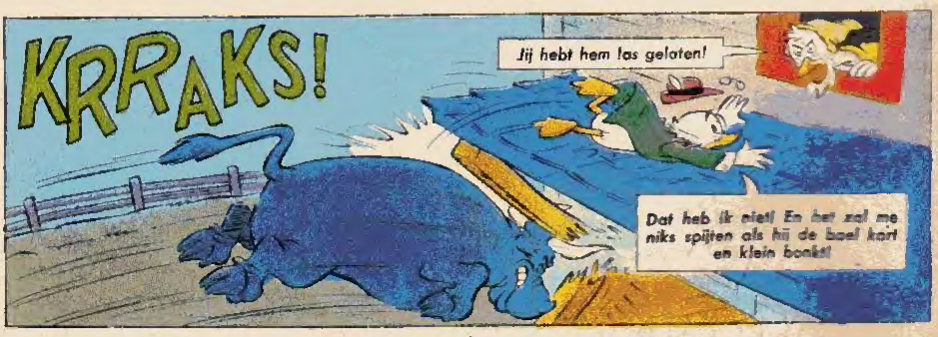
KRRAKS!
Jij hebt hem los gelaten!
Dat heb ik niet! En het zal me niks spijten als hij de boel kort en klein bonkt!

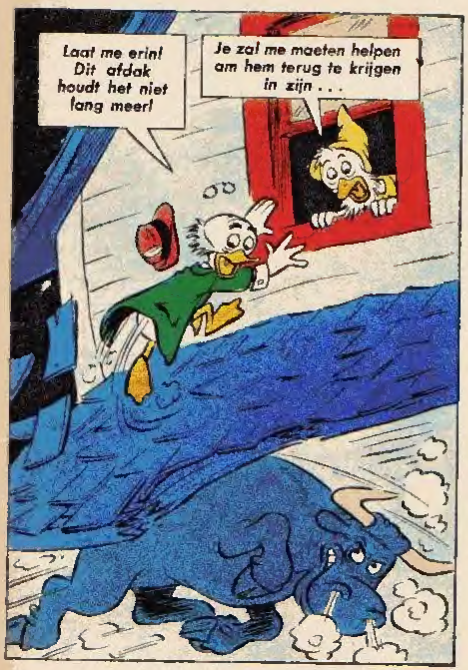
Laat me erin! Dit afdak houdt het niet lang meer!
Je zal me moeten helpen om hem terug te krijgen in zijn . . .

Aha! Wie heeft er nu eigenlijk hulp nodig?
Echt . . . zodra we Dreuner opgesloten hebben, zal ik mijn paard halen en je helpen!

Best! Toevallig ben ik ook geweldig goed in het omgaan met dolle stieren!
Eh . . Wat zeg je?

Ik zal proberen hem vriendelijk te stemmen . . .
BOE-OE!

Dat maakt geen indruk op Dreuner!
Aha! Maar omdat muziek het wilde beest kalmeert, zal ik voor hem zingen!

O SOLO MIO
LA-DI-DA-DO!
!

Lieve help! Ik weet waaram hij weglaapt!
Terug naar zijn weiland! Sluit hem op, dan halen we je paard uit de stal!

Ik kan er maar niet bij dat 'n stier als Dreuner het zo gemakkelijk opgeeft!
Ze kunnen mijn muziek niet weerstaan!

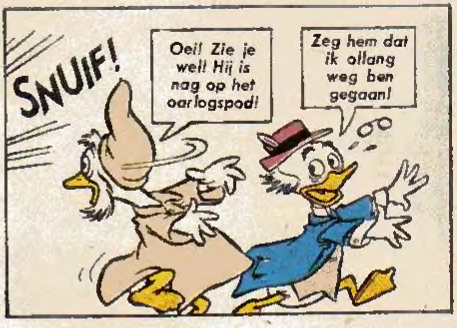
SNUIF!
Oei! Zie je wel! Hij is nog op het oorlogspad!
Zeg hem dat ik allang weg ben gegaan!

Dreuner! Kom terug!
(Puff, puff!) Still! Go achteruit! Kijk! Ik ben bezig weg te gaan! Ik ben al weg!

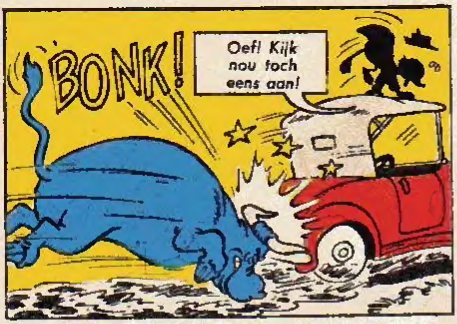
BONK!
Oef! Kijk nou toch eens aan!

Zie je? Alleen een knoppe kap had het op deze manier kunnen oplossen! Maar gelukkig heb ik ol 'n paard besteld. . .

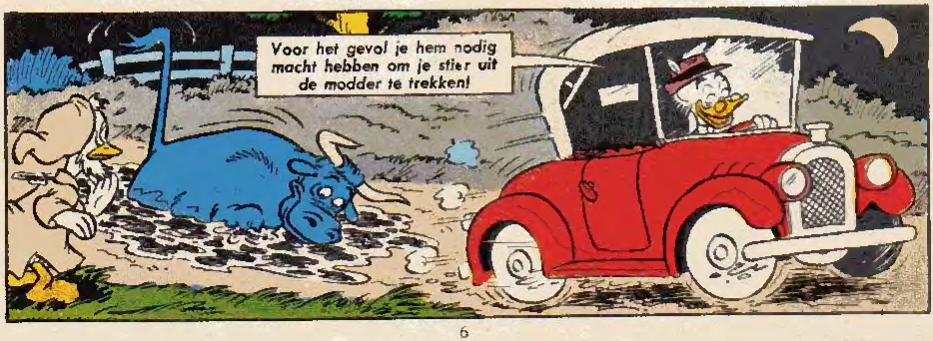
Voor het geval je hem nodig macht hebben om je stier uit de modder te trekken!

WALT DISNEY
Rakker
Je kunt beter binnen komen, Rakker! Het stormt gewaon!
Ja, het is zelfs gevaarlijk am op straat te zijn!
Maak u over mij maar geen zargen! Ik heb juist gewacht op een dag als deze am wat extra-lekkers te verdienen!
Wees vaar-zichtig, haar!
Met dit weer laten de mensen altijd hun spullen wegwaaien!
Ze geven me altijd een belaning als ik het terugbreng, en vandaag krijg ik vast heel wat!
Daar heb je de eerste al!

Wat een geluk! Ik hoef hier niet ver voor te lopen!

Oh! Ik wist niet dat hij in de modder lag!
PLETS!

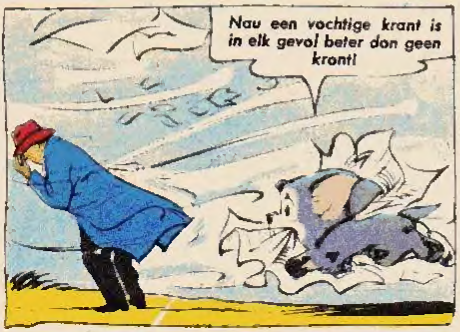
Nou een vochtige krant is in elk gevol beter don geen krant!

Wot? Go weg met die vieze krant, stomme hond!
Vort!
WAF! WAF!

Wel olle mensen! Mijn jas zit onder de modder!
Nou moe! Alsof dat beetje modder zo erg is!

Maar, niet getreurd! Ik krijg nog wel een kans . . . Kijk maar!

Deze keer zal ik beter uitkijken!

Het zit vast in de takken! Ik zal het eruit halen en dan breng ik het . . . Oh!
Aaah! Mijn maaie tafellaken!
KR-RAK-K!

Kijk nou eens wat je gedaan hebt, vervelend beest! Waarom moest je je er zo nodig mee bemoeien?

Nou is het al twee keer mis gegaan! Ik kan die mensen geen angelijk geven als ze kwaad worden! Ik schijn niet in vorm te zijn!

Die groenteboer verliest zijn prijskaartjes! Ik zal helpen ze te verzamelen!
6 voor Fl.1.-
2 voor 50 ct.

Een paar zijn achter die bosjes gewaaid!
6 voor Fl.1.-
6 voor 50 ct.

Hebbes! Deze keer gaat alles goed!
6 voor Fl.1.-
6 voor 50 ct.

De groentebaer zoekt vast nog naar kaartjes! Ik zie hem tenminste nergens!

Ik zal hem verrassen en ze weer terugzetten!
Misschien geeft hij mij wel een heel bijzondere beloning!
6 voor Fl.1.-

Even later . . .
Hé, hae kan dat nou? Iemand heeft mijn kaartjes gevonden en ze terug gezet!
Daar komt hij aan! Ik hoop dat hij blij is met de klanten die ik hem heb bezorgd!

Tjonge! Dat is goedkoop! Ik neem zes ananassen voor een gulden!
Ik ook!
?
6 VOOR FL.1.-
2 VOOR 50
1 POND VOOR 65 CT.

Wie heeft al die kaarten zo neergezet? Dit is een vergissing!
Slik!

Als ik fruit tegen deze prijzen verkoop, verdien ik geen cent!
Grutjes! Hoe kan ik nou verstand van prijzen hebben? Ik kan me beter aan eenvoudige dingen houden . . .

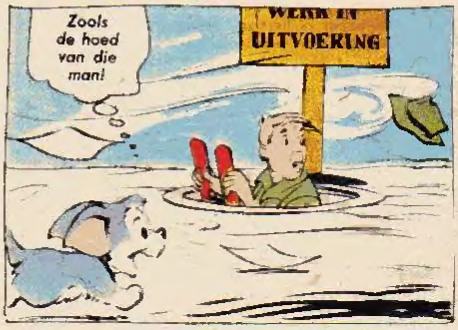
Zoals de hoed van die man!
UITVOERING

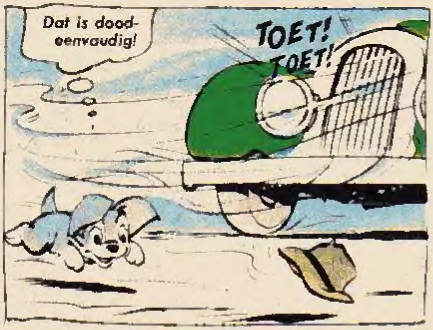
Dat is dood-eenvoudig!
TOET! TOET!

Ik heb hem! Oh! Daar gaat er nog eentje!
Mijn hoed! Stoppen, Johan!

Kijk! Dat hondje gaat er achter aan!
Zou hij hem ook terug-brengen?

Daar goat uw hoed, vader!
En nog wel mijn beste!
Die heb ik! Oh, jongens! Nog een!

Kijk eens hoe hard hij er vandoor gaat! Het stormt nu bijna!
Oeps! Kijk uit, stommeling!
BONK!
Allemensen! In al die dozen zaten hoeden!
Nou is er werk aan de winkel!
Kijk! Dat hondje loopt op hoeden!
Zou hij onze paraplu ook pakken?
Oef!
Ja, hij doet het!
Wat een brave hond!
Dat klinkt alsof er iemand tevreden is met wat ik doe!
O wee! Ik word omhoog getrokken en ik durf niet los te laten!
Lieve help! Het arme ding is in een wervelwind terechtgekomen!
De hoeden zitten er ook in moeder!

Intussen . . .
Wat is er aan de hand, Vagebond? Je ziet er bezorgd uit!
Dat ben ik ook, Jock! Ik zoek Rakker! Met deze storm kan hij wel wegwaaien!
Je hoeft niet verder te zoeken, makker! Als dat hem niet is, eet ik een van die haeden op!
WAUW!
Ik had hem vandaag niet naar buiten moeten laten gaan! Ik hoop dat er niets ergs is gebeurd!
Het lijkt alsof de wind een beetje gaat liggen!
Hij is net achter die bomen neer gekomen!
Ik hoop dat hij hier verstandiger door is geworden!
Geen spoor van hem te bekennen
Kom mee, Vagebond! Laten we eens zien of die man er meer van weet!
Het is RAKKER!
Ha, vader!
Lopen jullie even mee terwijl ik een paar dingen aflever? Ik heb hulp nodig om alle beloningen die ik straks verdien, naar huis te brengen!

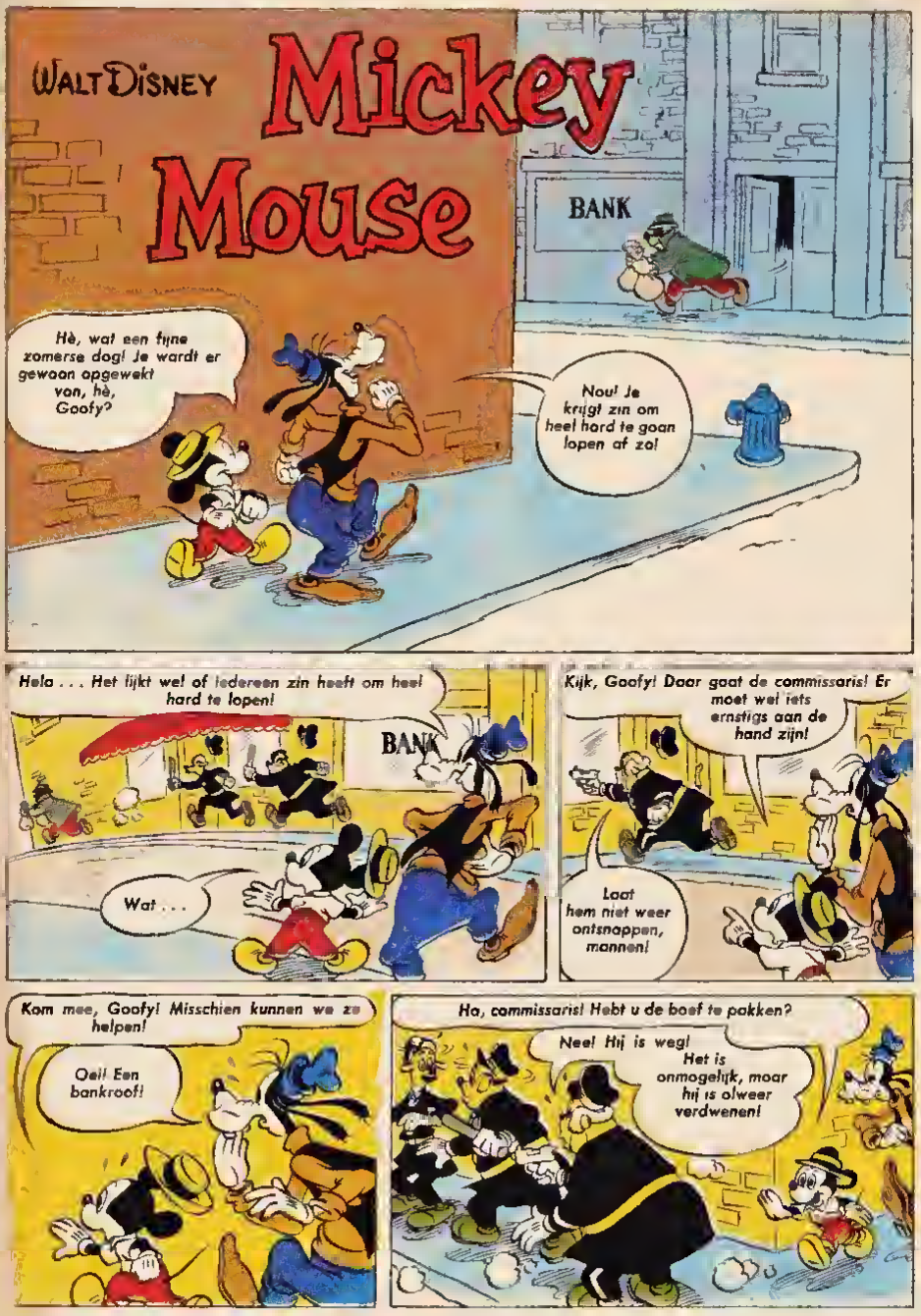
WALT DISNEY
Mickey Mouse
BANK
Hè, wat een fijne zomerse dag! Je wordt er gewoon opgewekt van, hè, Goofy?
Nou! Je krijgt zin om heel hard te gaan lopen af zo!
Hela . . . Het lijkt wel of iedereen zin heeft om heel hard te lopen!
BANK
Wat . . .
Kijk, Goofy! Daar gaat de commissaris! Er moet wel iets ernstigs aan de hand zijn!
Laat hem niet weer ontsnappen, mannen!
Kom mee, Goofy! Misschien kunnen we ze helpen!
Oei! Een bankroof!
Ha, commissaris! Hebt u de boef te pakken?
Nee! Hij is weg!
Het is onmogelijk, maar hij is alweer verdwenen!

Dit is de tiende maal in een week dat die bandiet ons daar de vingers glipt!
Allemensen! Vertel me alles eens, commissaris! Misschien kunnen we helpen!

Later, op het hoofdbureau . . .
En dat is dan het hele verhaal, jongens! Iedere keer vangen we hem bijna . . . en dan verdwijnt hij in het niet! Poeff!
Misschien is het wel een goocheloor!

Bekijk dit eens, Mickey!

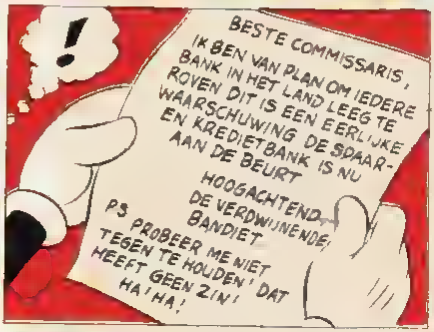
!
BESTE COMMISSARIS, IK BEN VAN PLAN OM IEDERE BANK IN HET LAND LEEG TE ROVEN DIT IS EEN EERLIJKE WAARSCHUWING DE SPAAR- EN KREDIETBANK IS NU AAN DE BEURT
HOOGACHTEND DE VERDWIJNENDE BANDIET
PS PROBEER ME NIET TEGEN TE HOUDEN DAT HEEFT GEEN ZIN! HA! HA!

Mensen kunnen niet zomaar verdwijnen! Als ik nou eens naar die Spaar- en Kredietbank ging en deed alsof ik een klant was . . .
Je mag het gerust proberen, maar ik ben bang dat we er deze keer naast zitten!

Later . . .
Lieve help, Mickey! We staan hier nou al drie uur te wachten! Ik denk dat die hele roofoverval niet doorgaat!
Oh, nee? Kijk dan!

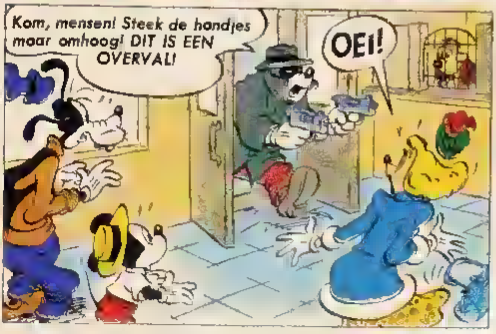
Kom, mensen! Steek de handjes maar omhoog! DIT IS EEN OVERVAL!
OEI!

Wat moeten we nu doen, Mickey?
Als ik op deze speciale alarmknop kan drukken, wordt de commissaris gewaarschuwd!

Lees verder op blz 18

In een havenstadje is een vreemde prins aangespoeld op een smeltende ijsschots. Hij vertelt uit een onbekend land te komen, dat ver in het noorden ligt. Pipo besluit de man terug te gaan brengen, maar het wordt een reis met hindernissen, want de pareldieven Snuf en Snuitje achtervolgen de woonwagen om te trachten de prins af te pakken, want deze heeft een grote beloning uitgeloofd voor degene die hem terugbezorgt en daar hebben die boeven wel oren naar!

8. IJS-LAST EN SNEEUWPRET!

EN week is verstreken. De woonwagen van Pipo is door het dennenbossenland gereden en is vervolgens over de Kale Bibberbergen langs de stad Jammerfest en de streek Kneukeljarvi over de bevroren Blatzkimeren en de Flaplandse toendravlakten terecht gekomen op de smalle landtong Eutepeu. Petra heeft het allemaal nauwkeurig gevolgd op haar atlasje en Pipo is altijd blij als hij de namen kent van het landschap waar hij doorheen rijdt, want zulke woorden geven je het prettige gevoel op een plek te zijn waar je nog nooit eerder bent geweest! Mammaloe kan het niets schelen hoe het allemaal heet, ze heeft het trouwens te druk met het breien van extra wollen dassen, want het wordt steeds kouder! De enige die dat prettig vindt is Prins Broesnof, hij zit nu het liefst voor op de wagen naast Pipo en laat de ijzige wind door zijn kleren waaien. „Mij erg blij weer in lekker klimaat te zijn," zegt hij ieder ogenblik. „Broetsj! Ik hadden bijna nog een lelijke warmte gevat! Dat men niet smelten van de zonnebrand in de zuidlanden is heel merkwaardig!"

„Ach," zegt Pipo, terwijl hij zijn das een beetje vaster knoopt, „dat is een kwestie van smaak, meneertje de vrles-vorst. Een beetje kou is wel leuk, want een mens wil op z'n tijd weleens een baantje schaatsenrijden. Maar om nou je hele leven met kippevel en koude oren rond te lopen, nee, daar voelen wij nu weer niets voor? Wat ik zeggen wou, is dit nog steeds de goede weg naar je land, naar dat Room-ijzië? Het lijkt namelijk helemaal niet op een weg, het is een woeste omgeving!"

Prins Broesnof wijst recht vooruit. „Alletijd maar rechtuit vooruit, meneer de warmte-clown!" zegt hij. „Room-ijzie ligt op top van de wereld! Makkelijk te vinden!"

Maar een half uur later trekt Pipo de teugels stevig aan. „Alles goed en wel," zegt hij, „maar nu kunnen we niet verder! Het land houdt hier op, er is alleen nog maar bevroren zee met klonten sneeuw!"

Petra komt met haar atlasje naar voren. „Papa Pipo," zegt ze, „dit is een doodlopende weg, hoor! Verder is op mijn landkaart alles wit, het is een onbegaanbaar gebied, waar geen kip woont!"

Prins Broesnof maakt zich een beetje kwaad. „Er wonen niet kip!" snauwt hij, „maar wel mijn volk! Recht vooruit, over ijsvlakte! Broetsj! U zijn toch niet bang, heer clown?"

Pipo gebruikt even zijn denkhoofd! Hij is niet bang maar ook niet onvoorzichtig! Voor hem ligt het hele onbekende! Dat kan leerzaam zijn, maar ook heel gevaarlijk. Maar ze kunnen wel tegen een stootje!

„We begeven ons op glad ijs!" zegt hij, „en we kunnen van een koude kermis thuis komen! Maar we hebben beloofd dat we jou zouden thuisbezorgen, meneer de vriesprins, en belofte maakt schuld! Vooruit, Nononono, we gaan dat ijsveld op!"

Het ezeltje knikt, trekt de wagen hotsend van de oever, zet zijn pootjes op het ijs en... glijdt... floep... onderuit op zijn ezel-blips! De wagen krijgt zo'n schok, dat Petra op de voet springt van Prins Broesnof, de prins valt tegen Mammaloe op en Mammaloe grijpt de koffiepot vast, maar die zit zelf los en tuimelt in scherven op de grond. „Wat doe je nou, Nononono!" roept Pipo. Hij springt van de wagen, maakt een schuiver op zijn flapschoenen, ploft neer en zegt dan: „Auw! Ik begrijp al wat je doet,

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

illustraties:
JAN
WEELING

geschreven door WIM MEULDIJK

m'n ezeltje! Deze grond is inderdaad veel te glad voor de pootjes van een trouw trekdier, daar moet iets aan gedaen worden!
Mammaloe komt uit de wagen en steit voor dat ze zand zullen gaan strooien om de weg stroef te maken, maar daar zou 'n hele vrachtauto met een aanhangwagen vol zand voor nodig zijn, dus dat is geen uitkomst
Pipo en Mammaloe staan te piakeren en Prins Broesnof stapt ook uit en begint ongeduldig heen en weer te lopen
„Broetsj!" roapt hij, „ons schietan niet op, wij vriezen vast in plaats van vlug door te reizen naar mijne land! Haastige spoed is hele goed, want mijn volk verlangt naar mij heel veel!" Ze laten die man maar praten, Pipo gaat op het trapje een oplossing zitten verzinnen en Mammaloe gaat de reserve-koffiepot uit de kist halen Petra plakt een mooie pleister op de plek waar het ezeltje zich bezeerd heeft Dan draait ze zich om, want ze hoort achter zich een brommend geluid
Ze schrikt! Dat is geen wonder!
„Papa Pipo!" zegt ze, „daar komt die auto van die naaringen weer! Snuf en Snuitje! Wat hebben ze voor malle dingen om hun wielen?"
Maar de dingen die Snuf en Snuitje om de wielen van hun auto bevestigd hebben zijn niet mal en helemaal niet dom! Het zijn sneeuwkettingen, een prima middel tegen het uitgijden! Dat blijkt meteen als de auto van de oever af het ija oprijdt, ze minderen bijna geen vaart en Snuitje stuurt zonder moeite de auto in de richting van de woonwagen Pipo staat op „Opgehoepeld, appelflappen!" roept hij „Er is hier niets te halen voor pareldieven!"
„D-dat had je gedroomd, hroer!" roept Snuf terug „We nemen jouw k-kostbare ladlng van je over! Stap in, prins, je ziet z-zelf wel dat je met die pruts-kar van die clown nooit je land zal b-bereiken! Schlet op!"
Prins Broesnuf doet het nog óók, vóór Pipo hem kan tegenhouden, is hij al bij de boeven in de auto gestapt an mee weggereden!
„Wat een ondankbare man!" zegt Mammaloe, die net het balkonnetje opkomt „Ik had net verse ijskoffie voor hem ingeschonken! Zeg, Pipo moet je eens zien wat ik in onze rommelkist heb gevonden. vier theezeefjes, wat een boel!"
Pipo geeft een gil van vreugde „Vier theezeefjes?" roept hij „Dat is de oplossing! Geef ze gauw hier, Mammaloe!"
Een uur later begint het te sneeuwen op die wijde ijsvlakte Maar de woonwagen van Pipo de clown heeft daar geen hinder van! Kittig stapt het ezeltje over het ijs. Het glijdt niet meer uit. Pipo heeft de vier theezeefjes om de hoeven van Nononono gebogen en met zulke ijzer-rasters kan het zich goed schrap zetten! Ze schieten lekker op Ze halen zelfs een zekere auto in, die niet verder kan omdat er sneeuw onder de motorkap gewaaid is Snuf en Snuitje staan er wanhopig aan te prutsen Prins Broesnof is er ook bij, maar hij blijft er niet bij staan als de woonwagen langs komt „Dank voor de lift!" zegt hij tegen de pareldieven „Het waren mij een eer, maar ik kan niet wachten, hebben haast en gaan daarom met vlugge ezelskar! Goedendag!"
Pipo schatert terwijl de prins weer in zijn wagen stapt en zijn ijskoffie opdrinkt, alsof er niets gebeurd is
„Jipiekeajoeple!" jubelt hij „Een ezeltje is sterker dan dertig paardekrachten! Hup mijn beestje, trappel maar lekker door, naar het hele hoge Noorden!"

VOLGENDF WEEK EEN IJZIG LAND!

Hmmm! Ik zie dat we gezelschap krijgen!
Het spijt me, baas! Ik kan ze niet van me af schudden!
Lieve help, Gaofy . . . Kijk een eiland in de lucht!

Wie u ook bent, meneer, weet u wel dat u een boef aan de haak hebt geslagen?
NATUURLIJK! Dat hoort allemaal bij mijn boze plannen om de aarde leeg te roven! Ik ben professor Pieter Flurk, de meest gewetenloze uitvinder van de wereld!

En dit is Hugo, mijn collega! Met mijn super baven grijper kan ik hem naar believen laten zakken en weer ophijsen!
Dus op die manier verdwijnt hij!

Dit hele eiland, dat wordt voortgedreven door mijn eigen reuze propeller, is speciaal gebouwd om mij te helpen de politie voor de gek te houden!
Wel verdraaid!

Nou, als jullie zo vriendelijk willt zijn mij te volgen, zal ik jullie beiden in de boeien sluiten!
En wat als we niet in boeien geslaten WILLEN worden?
Ja, wat dan, hè?

Je hebt gehaard wat de baas zei!
Vooruit

Nou, dit houdt ze wel rustig tot we met ons volgend karwei klaar zijn, hè?
En dan geven we ze een klein duwtje over de rand, hè baas?

Nou, door zitten we don weer in moeilijkheden, Goofy!
Ja! Onze grootste moeilijkheid lijkt wel dat we altijd in moeilijkheden zitten!
BENG!
Wat een gemeen plan! Na iedere overval vliegen ze natuurlijk naar zee en doen alsof ze een gewoon eiland zijn!
Geen wonder dat de commissaris voor een raadsel staat!
We moeten hier af zien te komen, Goofy! Als de commissaris eenmaal van deze buitenmodel helikopter af weet, kan hij de professer tegen houden!
Jo! Maar deze boeien zien er niet erg breekboor uit! Maar ik denk dat . . .
Als we . . . Ah! Door staat de oplossing! een brandkastkrakers uitrusting!
Maar, Mickey, ik heb hier de .
Tjonge! Precies wat we nodig hebben! . . .
„Soep"!
Nee, dank je . . Ik heb geen honger!
in dit gevol betekent „soep" nitroglycerine, Goofy . . . vloeibaar dynamiet! Wij blazen die boeien gewoon op!
Maar, verdraaidt ik zeg je toch dat . .
Natuurlijk weet ik niet zeker hoe dit spul werkt, maar we kunnen het allicht proberen!
WAAROM GEBRUIKEN WE NIET GEWOON DE SLEUTELS?
Die rare professor heeft ze laten vallen! Dat probeerde ik je nou al de hele tijd te vertellen!
Wat?!

Goofy, soms sta ik werkelijk verbaasd over je!
Ik sta zelf altijd verbaasd!

Ik hoorde dat ze hun „hengel" weer ophaalden .. Dat betekent misschien dat ze een nieuw karwei hebben opgeknapt!
Ik dacht dat het visseizoen gesloten was!

Niemand te zien! Dit is onze kans, Goofy! Kom mee!

Hé! Onze gevangenen! Ze zijn losgebroken!
Oh! Ze hebben ons in de gaten!

Laat ze niet ontsnappen!
Ach .. waarom eigenlijk niet?
Ha, ha! Ik begrijp wat je bedoelt, baas!

Ze hebben de achtervolging opgegeven! Ze laten ons ontsnappen .. Oeeeee!!

Nou, verder kunnen we al niet!
Hi! Hi! Doorlopen, jongens!

Huga, deze heren willen ons graag verlaten! Help ze een handje, wil je?
Ha! Die baas! Altijd vol leuke grapjes!

Hé! Wat is dat . . . Een aardbeving??
Stel je niet aan, Hugo! Het zijn maar wat tr-r-r-il-l-lingen!
Lieve help! Het is een trilstorm! Ik bedoel een slingerstorm! Ik bedoel een wervelstorm!
Allemensen! Dat ziet er kwaad uit! Lopen jongens!
Hou je vast, Goofy!
Ja, maar waaraan?
Lopen! Lopen! Naar de parachutes!
Nu, Hugo, vrijwilligers voor! Wie zal als een dappere padvinder bij de instrumenten blijven?
Wat bedoelt u, baas?
Hugo! Heb je dan heelmaal geen plichtsbesef? Iemand moet bij de instrumenten blijven en je ziet toch dat ik dat niet kan!
Jullie laten ons hier toch niet alleen achter, hè?
Ze zijn zo druk aan het kibbelen dat ze niet eens merken dat de wervelstorm al weer voorbij is!
Nou gaan we ons van het schakelbord meester maken, hè, Mickey?
Wacht, Hugo! Het gevaar is voorbij! We zijn gered!
Hé! Die kerels gaan naar het schakelbord!

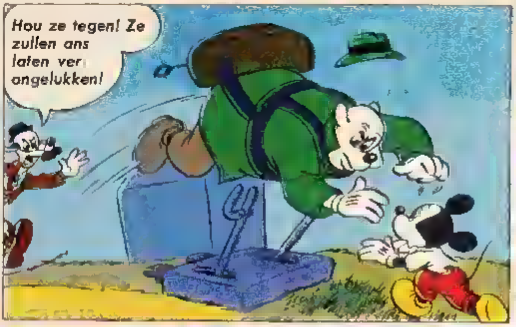
Hou ze tegen! Ze zullen ons laten ver angelukken!

Zin in een spelletje haasje-over, Hugo?
AU!

Nu gaan we dit eiland draaien en dan op weg naar huis!
Hé! Dat werkt net als een gewone helikopter!
Kijk uit, Mickey, daar komt die professor aan!

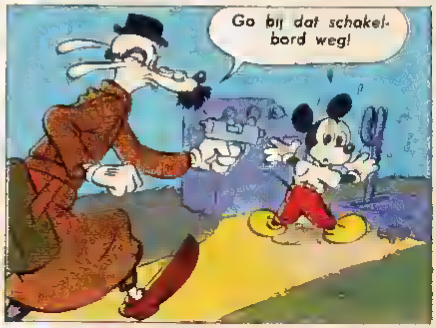
Ga bij dat schakelbord weg!

Mickey drukt plotseling op een van de knoppen
Hé, baas, kijk uit!

Boh! Opgevist met mijn eigen supergrijper!
Dat is goed werk, Mickey!

Haha! De professor spartelt als een vis aan de haak!

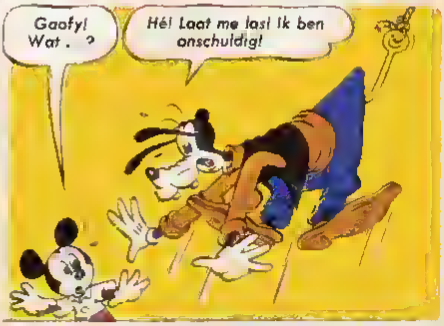
Gaafy! Wat . ?
Hé! Laat me los! Ik ben onschuldig!

Rustig blijven, Goofy! Ik krijg je wel weer terug!
Oh, lieve help! Ik heb er geen idee van hoe dit allemaal werkt!
En nu is het jouw beurt, ventje!
HEL-LEEP!
Zo, jongetje, door heb ik je!
He?
Ik hoop dat dit iets uit haalt!
OEPS!
RRRRTSS!
Help! De haak laat los!
Voorwel, Mickey! Ik ben er geweest!
Nog niet, Goofy! Ik kom eraan!

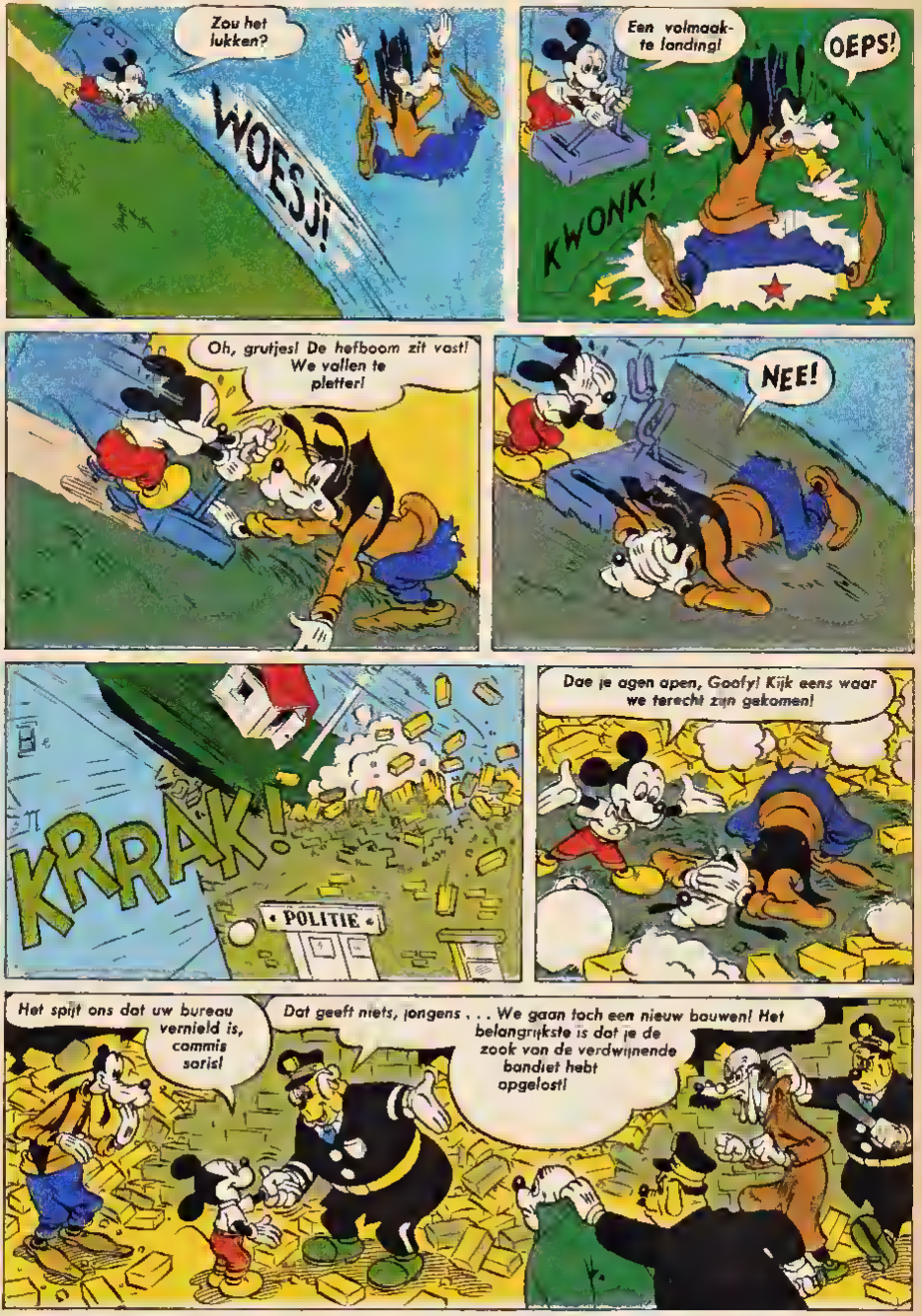
Zou het lukken?
WOESJ!
Een volmaakte landing!
OEPS!
KWONK!
Oh, grutjes! De hefboom zit vast! We vallen te pletter!
NEE!
KRRAK!
POLITIE
Dae je ogen apen, Goofy! Kijk eens waar we terecht zijn gekomen!
Het spijt ons dat uw bureau vernield is, commissaris!
Dat geeft niets, jongens . . . We gaan toch een nieuw bouwen! Het belangrijkste is dat je de zaak van de verdwijnende bandiet hebt opgelost!

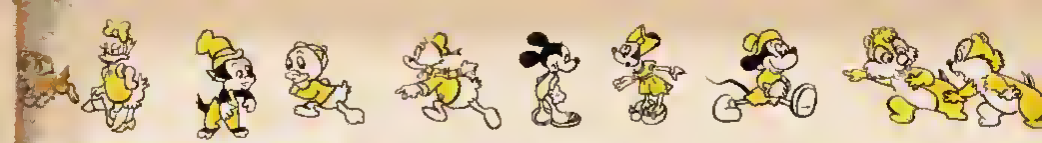

HEB JE DIE AL?

De Nederlandsche Spoorwegen vieren feest, want ze bestaan 125 jaar. Op 19 september zal de officiële herdenking plaatsvinden. Inmiddels hebben de postzegelverzamelaars hun deel van de feestvreugde al gehad met de uitgifte van 2 zegels gewijd aan de spoorwegen en uitgegeven op 28 juli. Tussen twee haakjes, ook de suiker in de stationsrestaurants is in feestverpakking en er zijn NS-sigarebandjes en NS-speldjes. Van 1 tot en met 27 september is er een bijzondere spoorwegtentoonstelling in het spoorwegmuseum te Utrecht en, om weer naar de postzegels terug te keren, van 18 tot en met 20 september is er ook in Utrecht een speciale tentoonstelling van postzegels die betrekking hebben op de spoorwegen. Wij gaan hier even 25 jaar terug en toeven dus in 1939. Toen bestond NS 100 jaar en ter gelegenheid hiervan gaf PTT een serie van 2 zegels uit: één met een locomotief van 1839 en op en één, die je hier ziet, met het gezicht van een (toen) zeer modern gestroomlijnd elektrisch treinstel erop. Deze treinen kun je nog dagelijks overal in Nederland tegenkomen. Alleen hebben de meeste gezichten intussen een flinke snor gekregen.

dijtjes en datjes van Donald Duck

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

PUNTJES OP DE I

Voor dit fris smakende, hartige hapje heb je nodig: 2 zoetzure augurken (middelmaat), een paar plakjes kaas, een paar plakjes ham en wat mayonaise. Je snijdt de augurken in de lengte in vieren. Om elk van de partjes augurk rol je óf een half plakje kaas óf een half plakje ham, als het hele kleine plakjes kaas of ham zijn, gebruik je het hele plakje. In het midden steek je door ieder roletje een houten cocktailprikker,

zodat alles mooi in vorm blijft. Aan de uiteinden van de roletjes zet je de puntjes op de i door er daar een toefje mayonaise uit een tube op te spuiten.

PAARDEBELASTING

In Philadelphia heeft men besloten dat voortaan niet alleen voor een auto, maar ook voor een paard belasting moet worden betaald. En de belastingheffing voor het edele dier zal zelfs hoger zijn dan voor een voertuig omdat hij — door het langzame tempo waarmee hij zich voortbeweegt — het verkeer in gevaar brengt.

WAAR IS HET ONWEER?

ALS je in de verte onweer ziet en hoort opkomen, kun je berekenen hoe ver het van je vandaan is. Daarvoor moet je weten dat het geluid 333 meter per seconde aflegt; het weerlicht daarentegen zie je op hetzelfde moment dat het ontstaat.

Door de tijd te bepalen tussen het zien van het weerlicht en het horen van het gerommel kun je vaststellen op welke afstand het onweer is en of het dichterbij komt dan wel wegtrekt.

Je telt hiervoor bij het waarnemen van het weerlicht bijvoorbeeld met behulp van je horloge de seconden die verlopen totdat je de donder hoort. Dit getal deel je door 3 (want 3 × 333 m = ± 1 kilometer) en je krijgt 't aantal kilometers, dat het onweer van je verwijderd is. Duurt het dus bijvoorbeeld 15 seconden voordat je de slag kunt waarnemen, dan weet je bijna zeker dat het ongeveer nog minstens 5 kilometer van je vandaan is.

PROBEER HET ZELF EENS . . . . .

DE directeur van een museum in de Verenigde Staten hoorde ontelbare malen bezoekers, die een collectie zeer moderne schilderijen bekeken, zeggen: „Ja, maar zo kan ik het ook." Hij kocht schilderslinnen, penselen en verf, zette deze bij de moderne schilderijen neer en plaatste er een bord naast waarop stond: „Als u beweert dat u het ook zo kunt, ga dan uw gang — —"

de NAAMLOZE VALLEI

door TIM MARAN

Omdat er onder de roodhuiden een geheimzinnige ziekte is uitgebroken, zijn de McKee's met alle andere kolonistenfamilies uit het Indiaanse gebied weggehaald door het leger. Martje is in handen der Cherokees achtergebleven. Weliswaar staat zij onder bescherming van Zwarte Havik, de zoon van de hoofdman, maar onder de Indianen te verblijven staat zowat gelijk aan besmet te worden met de gevreesde ziekte. Tim kan de onzekerheid niet meer aan. Op een middag is hij verdwenen. Hij is aan de ridderlijkste daad van zijn leven begonnen, maar weet dat zelf nog niet.

OP LEVEN EN DOOD

ALS een geweldige rode bol stond de zon boven de woestelijke bergen. Tim lag achter het dichte kreupelhout aan de rand van de **arroyo** (verzande rivierbedding), achter

hem stond Bessie, hun witte paard, te dutten. Tim verwachtte elk ogenblik de laatste dagpatrouille van de Vrijwillige Burgerwacht die zijn ronde langs de grens van het Indianengebied reed. En ja hoor, even later passeerden ei in korte draf vier vermoeiende mannen in de richting van Georgetown. Tim legde waarschuwend zijn hand over Bessies neus, geen geluid alsjeblieft dat hen kon verraden!

Toen de mannen van de Burgerwacht uit het oog waren, kwam Tim overeind, pakte zijn geweer en begon, Bessie achter zich aan trekkend, zich uit het kreupelhout los te werken. De zon was nu achter de bergen verdwenen, maar zeker nog wel een half uur zou het licht blijven. Van dat halve uur moest Tim gebruik maken voor de moeilijke en tijdrovende beklimming van de helling aan de overkant van de arroyo. Eindelijk had hij de rotskam bereikt. Aan de andere kant begon het Indianengebied. Stapvoets reed hij het Indianse terrein binnen. Zijn geladen geweer rustte over zijn knieën, zijn ogen en oren speurden de geweldige stilte af.

De hele nacht reed hij door, langs de koers die de sterren hem wezen. De nacht was vol geluiden. Eenmaal, in een ravijn dat omzoomd was door grimmige pijnbossen, deinsde Bessie schuivend en trappelend achteruit; twee spleetogen gloeiden op in de duisternis, een wolf. Tim richtte zijn geweer in de handen, maar toen waren ook de ogen verdwenen. ‚Kom maar, meidje, niet bang zijn ...“ fluisterde Tim. En zij reden voort en voort.

Toen waasde er een roze gloed in de hemel en een uur later trilde het landschap alweer van zonnehitte. Tim steeg af in de schaduw van een geweldig rotsblok. ‚Even rusten, brave meid!“ zei hij tegen Bessie. Hij pakte een voederzak vol haver uit de zadeltas en hing haar die over het hoofd, na haar van bit en hoofdstel te hebben verlost. Terwijl hij daarmee bezig was, besefte hij opeens dat hij vergeten had voor zichzelf eten mee te nemen. Hij was een gezonde knaap die bergen eten aankon en zijn maag plaagde hem geducht. Maar hij was blij dat hij zijn trouwe paard tenminste niet vergeten had, hij proefde een handvol haver, maar spoog het gauw weer uit. ‚Bessie, meid, hoe lust je dat!“ ... Hij was moe. Hij kluisterde Bessie door de teugels onder haar voorbenen te trekken en toen viel hij als een blok in slaap, zijn geweer in de armen.

De zon stond recht boven zijn hoofd toen hij ontwaakte. Een geweldige hitte hing tussen hemel en aarde. Tims maag rammelde van de honger. Hij ontkluisterde Bessie, klom in het zadel en stuurde het paard met de knieën de witgloeiende zonnegloed in.

Bessie was een braaf, dapper paard, zij draafde en galoppeerde al naar gelang haar kleine meester het van haar eiste. Maar opeens steigerde zij zo heftig, had Tim haar ingetoomd aan hun voeten, in een klein dal, **lag een afgebrande hoerderij!** Zwarte puinhopen waaruit verkoolde stronken als de armen van een skelet hulpeloos in de hemel opstaken, drukten een huiveringwekkend stempel op dit kleine dal. Tim voelde opeens hoe het zweet hem uitbrak. Snel vloog zijn blik rond, terwijl hij zijn paard werktuigelijk naar de dekking

illustratie:
HANS KRESSE

van kreupelhout drukte Er was niets te bekennen tuch voelde hij boe overal om hem gevaar dreigde Later reed hij stapvoets, het geweer vurensgereed, het dal in En daar bij de put, vond hij het oorlogsteken een bundel pijlen gewikkeld in een lap van boomschors, waar op primitieve wijze een schildpad op was geschilderd, met dooromheen twee cirkels rood en groen — de kleuren van de Cherokees!

De Cherokees op oorlogspad! Een moment voelde een driftige vluchtdrang in Tim — welke kans maakte hij op zijn eentje, wanneer hij op een krijgsbende stuitte? Hij was zo alleen, zo klein, zo kwetsbaar Maar toen vermaande hij zich Was hij een vent of niet? Hij zag zich al met hangende pootjes terugkomen in Georgetown! Met geweld duwde hij alle angst en paniek van zich af Hij richtte al zijn gedachten en wil op zijn handen, tot die niet meer trilden. Toen haalde hij diep adem hij wes zichzelf weer Hij, wilde zijn veldfles uit de put vullen, maar ontdekte, dat de Indianen die onbruikbaar hadden gemaakt Zijn tong voelde als uitgedroogd leer aan, de dorst sebroeide zijn mond Grimmig klom hij in het zadel „Kom Bessie, we laten ons toch niet kleine krijgen !"

Zij reden verder en het gevaar ging aan hun zijde Von alle kanten loerde het naar hen Tims zenuwen waren tot het uiterste gespannen. Maar stug vervolgde hij zijn weg Hij zag weer een afgebrande boerderij Hij reed er met een boog omheen en durfde niet te denken aan hun eigen hoeve in de Naamloze Vallei.

De zon ging onder, er vlekten weer lange, donkere schaduwen over het landschap Hij verscherpte zijn waakzaamheid Toen hij een beekje aantrof, steek hij af in de beschutting van rotsblokken Hij wierp zich languit bij het water en dompelde er zijn hoofd in Naast hem dronk Bessie Hendenvol water plenste hij over zijn zwetende, dampende lichaam Hij kreag het gevoel of hij herboven was Maar toen kwam het hongergevoel terug, het was of zijn maag door een ijzeren vuist werd gemangeld Hij slikte en slikte en kreeg het zuur in zijn keel Hij rustte even, zijn rug tegen een rots Hij besefte dat hij tot dusver veel geluk had gehad Hij was geen Indiaan tegengekomen Maar hoe moest hij het straks aanleggen om het Cherokees-dorp binnen te komen? Zover had hij eigenlijk nog niet gedacht Weer overviel hem één moment een gevoel of hij herboren was. Maar als toen hij die eerste afgebrande boerderij had gezien Maar toen bedwong hij die gevoelens, hij moest zijn hersens koel en nuchter houdan Als het zover was, zou hij wel zien hoe hij het aanpakte

De avond viel. Voorzichtig leidde Tim Bessie langs alle obstakels Hij durfde niet te galoperen, des nechts droeg het geluid veel verder dan overdag Hij

[illegible]

hij smeerde zich zonder bedenken met het vieze goedje in De lucht die hij toen verspreidde hielp hem veilig langs de paarden

Eindelijk lag hij in de rand van het Cherokeedorp in een dichte grasspol en met zijn neus zowat in een jeukdistel Hij durfde zich niet te verroeren Hij zag de butten, zwarte bonkige silhouetten, op het dorpsplein brandden wachtvuren daar zaten enkele roerloze gestalten hij te dutten, zij hadden hun speren en bogen by de hand en er lagen ook honden bij te slapen Zijn hersens werkten koortsachtig Wat nu? Waar, boe kon hij Martje vinden? In welke van de vele hutten kon zij zijn? Langzaam gleden zijn ogen van de ene hut naar de andere alsof hij er het antwoord van verwachtte Toen bleef zijn blik heperen bij een bouwsel dat veel groter was dan alle andere daarvoor rees hoog en machtig een totempaal op tegen de sterbezaaide hemel Op die totempaal bleef Tims blik rusten Hij wist nog niet wat het was, maar iets in hem zei dat daar de oplossing bij te vinden was; dat hij maar goed goëd moest nadenken

Plotseling wist bij het De totem was een heilig voorwerp Zo heilig, dat hij zelfs een vijand beschermde Dat was wet en gebod voor de Indianen Als Tim erin kon slagen bij die totempaal te komen, zouden de Cherokees hem geen haar krenken ja, hij zou zelfs alle rechten van gast genieten — **zolang hij bij die tatem bleef!** Een voetstap ervandaan en hij was weer bet ongewenste bleekgezicht, de vijand

Maar in die ane kans lag de oplossing Hij zou ongetwijfeld Martje te zien krijgen en Zwarte Havik, de zoon van de sachem die een tijdje geleden by hen in huis was verpleegd en verzorgd toen hij een jechtongeluk had gekregen en Zwarte Havik zou hem in bescherming neimen, zoals hij het ook bij Martje bad gedaan Tim aarzelde niet longer Hij zette elle gedachten en gevoelens van zich af en concentreerde zich met álles wat bij in zich bad op de totempaal Eerst sloop hij millimeter na millimeter zo dicht mogelijk erop toe Hij besefte dat het nu om leven of dood ging Een verkeerde beoordeling één geluid — en hij zou er geweest zijn Nu kón hij er niet meer dichter bij Nog dertig meter scheiden hem van de totem Het leek een eindeloze afstand, maar hij had geen keuze Langzaam kwam hij overeind, stuttend tussen zijn vingertoppen en tenen, één knie gebogen de ogen strak gevestigd op de donkere massa van de totempaal Alles batde zich in hem samen En toen

Honden stormden overeind, Indiaanse wachtposten grepen naar hun wapens, maar in een laatste, wanhopige sprong kelde Tim tegen de totempaal op Hij omknelde die vertwijfeld en schreeuwde uit elle macht, „Cherokees Ik stel mij onder bescherming van uw heilige totem!"

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

MAAK NIET ZOVEEL DRUKTE OM EEN ONGELUKJE!
HM!
WÀT HM?!
BAH!
OO.OOOOH! MIJN NIEUWE JAS! BETREURENSWAARDIG IN HOGE MATE.
WAT EEN STEL KNIESOREN. DE EEN ZIT TE KLAGEN EN DE ANDER TE HUMMEN. MAAR IK HEB ER GENOEG VAN..
?!
HAHAHA!
HOHOHO!
DAT BELOOFT WAT!

ZO ONHANDIG HEB IK U NOG NOOIT MEEGEMAAKT!
ONHANDIG? ..IK?
WACHT, .IK ZAL JULLIE EENS IETS LATEN ZIEN!
KIJKKIJK!
HIJ HEEFT DE HANDSCHOENEN WEER AAN.
MOOI! MOOI!
NU KAN HIJ ER NIET MEER BUITEN!
ALSJEBLIEFT! IN EEN PAAR TELLEN HEB IK ALLES HERSTELD EN OPGERUIMD WIE DOET ME DAT NA?
DAT DOEN DE HANDSCHOENEN!
ONZIN!
HANDSCHOENEN DOEN NATUURLIJK, WAT MIJN HANDEN DOEN.
HOEWEL..
..HM...
MISSCHIEN BRENGEN ZE MIJN HANDIGHEID NAAR BUITEN.
NATUURLIJK! DÁT IS HET!
ZE HALEN AL UW HANDIGHEID NAAR BUITEN, ZODAT U NIETS MEER OVERHOUDT. DAAROM BENT U ONBEHOLPENER DAN OOIT ALS U ZE PAS GEDRAGEN HEBT.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-73136]. Giro 119.13] (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een lesportefeuille of daaruit af te staan. © 1964 Walt Disney Productions.